

# Conștiința socialistă a actorului

Propunerile de măsuri prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu și aprobate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., expunerea sa la recenta Consfătuire de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, profunda adeviziune a oamenilor muncii față de conținutul, de sensul și de scopurile acestor documente precum și hotărârea lor de a le aplica în spiritul de lucru și cu conștiința necesității îmbunătățirii activității de educare comunistă, patriotică și internaționalistă a poporului nostru sînt de covârșitoare însemnătate în viața și în munca fiecărui om, chemat, într-un fel sau altul, să-și aducă contribuția personală și statornică la înfăptuirea acestor înalte țeluri.

Ca actriță aparțin corpului social a cărui activitate se subordonează în chip necesar țelurilor educative ale societății noastre socialiste, educației comuniste, mobilizării și valorificării maxime a potențialului uman de voință și acțiune al oamenilor muncii, al națiunii noastre, în opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră.

Dincolo de adeviziunea mea călduroasă față de acțiunea social-politică inițiată de partid, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îmi dau seama că am îndatorirea firească de a o reflecta profund în propria mea activitate, în contribuția pe care sînt și trebuie să fiu în măsură s-o aduc, atît prin atitudinea mea civică de zi cu zi, cît și prin activitatea mea profesională, artistică, multi-

lateral chemată prin conținut și ideologia ei, prin efectele ei sociale, să participe la marea operă de construire a socialismului.

Mă simt datorare să consemnez, aici și acum, doar un principal motiv de reconsiderare a viziunii mele asupra poziției actorului în teatru. Astfel, nu găsesc justificare faptului că, în ce mă privește, m-am rezumat (și resemnat) pînă acum la poziția de actor-executant, preocupat aproape exclusiv să transpun cît mai expresiv, prin jocul meu scenic, personajele „repartizate” mie. Îmi dau seama că, indiferent de nivelul rezultatelor artistice obținute în această muncă — importantă, firește, dar totuși limitată — rolul actorului în teatru nu poate fi considerat ca îndeplinit dacă preocupările și activitatea sa practică, în cadrul colectivului său artistic, nu se extind și asupra întregii arii de activități determinate pentru rezultatul educativ-ideologic al spectacolelor teatrului său, în toate verigile — de la alcătuirea repertoriului pînă la activitățile legate nemijlocit de ridicarea gradului de conștiință socialistă, artistică și cetățenească proprie, și a colectivului din care faci parte.

Nu voi precupeți nici o oboseală în însușirea aprofundată a țelurilor și sarcinilor complexe educative pe care mi le pune în față partidul. Voi depune toate eforturile pentru ca activitatea mea să însemne în viitor o contribuție personală, responsabilă la îndeplinirea rolului ce-i revine teatrului nostru, la educarea comunistă a maselor de spectatori.

## ELEKES EMMA

# Legătura cu viața

Propunerile de măsuri prezentate recent de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, menite să îmbunătățească activitatea politică și ideologică din țara noastră, au impresionat prin spiritul revoluționar, înalta principialitate, exigența partinică și caracterul constructiv de care sînt străbătute. De aceste trăsături nobile, cred, trebuie să

fie pătrunsă și munca noastră, a oamenilor de cultură și artă. În acest vast program de educație, adresat întregii națiuni socialiste, am văzut reamintindu-se rolul nobil al teatrului, rolul pe care această instituție l-a avut încă de la originea sa : datorită de a influența — cu mijloace proprii — conștiința oamenilor, de a contribui la formarea și

lărgirea orizontului lor politic și cultural, la definirea personalității lor umane. În cadrul acestui dialog milenar dintre scenă și sală, noi, actorii României socialiste, indiferent de naționalitate, sîntem chemați să propagăm ideile cele mai nobile și cele mai înaintate ale timpului.

Indispensabilă este pentru noi, actorii, sarcina de a propaga cu răspundere, de a exprima cu mijloacele noastre proprii de creație, și în spiritul concepției partidului nostru despre lume și viață, ideile socialismului, idealurile poporului. Aceste îndatoriri presupun și impun, în primul rînd, un repertoriu care investighează profund realitățile noastre, care ridică problemele majore ale epocii. S-ar putea spune că aceasta este o datorie a dramaturgilor sau a conducătorilor de teatre, deoarece noi actorii lucrăm din „material adus”. Nici noi actorii nu sîntem însă absolviți, nu ne putem sustrage acestor îndatoriri. Legătura cu viața, cu realitățile noastre, reprezintă condiția favorabilă sporirii forței și capacității noastre interpretative. Ca actriță, nu pot să fiu indiferentă față de nici o problemă, de nici un eveniment al epocii, fie el mare sau, aparent, oricît de mic. ~~Www.cimec.ro~~

care amănunt determină, și trebuie să determine, atitudinea mea față de creație, față de arta noastră. Legătura cu viața, cunoașterea realității, nu mă ajută să rezolv doar o sarcină de moment: ele contribuie la formarea și dezvoltarea atitudinii mele civice, etice și estetice.

Reamintindu-ne aceste datorii, planul de măsuri prezentat de secretarul general al partidului constituie un îndreptar prețios spre exigență și combativitate comunistă. El ne îndeamnă la conținutul cel mai înalt, la esența activității noastre: *umanismul socialist* de care sînt pătrunse aceste propuneri.

Trăiesc și lucrez într-un colectiv a cărui factură ideologică, artistică și sufletească unitară s-a format în condițiile socialismului. Tocmai pentru aceasta repertoriul nostru a aspirat și a avut un caracter contemporan. Interpretarea rolurilor din aceste piese a însemnat pentru mine nu pure obligații ci adevărate satisfacții artistice. Sper că, pe viitor, teatrul îmi va oferi cît mai multe asemenea prilejuri, cît mai multe roluri în piese inspirate din realitatea noastră, din ~~Www.cimec.ro~~ oamenilor muncii.